

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň **1/ Š**, bývajúcej v D, zastúpenej JUDr. G, advokátom so sídlom v B, **2/ K**, bývajúcej v T, **3/ M**, bývajúcej v B, proti žalovaným **1/a I**, bývajúcemu v B, **1/b A**, bývajúcej v L, **1/c D**, bývajúcemu v B, v dovolacom konaní zastúpeným JUDr. A, advokátom so sídlom v B, **2/ O**, o **určenie vecí patriacich do dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. V 2 – 12 C 137/96, na dovolanie právnej predchodkyne žalovaných 1/a až 1/c proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2005 sp. zn. 5 Co 342/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobcom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2005 sp. zn. 5 Co 342/2005 odmietol odvolanie podané M proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 29. septembra 2004 č.k. V 2 – 12 C 137/96-129 (ktorým súd prvého stupňa pripustil pristúpenie O do konania ako žalovanej 2/) a tiež proti uzneseniu tohto súdu z 27. júna 2005 č.k. V 2 – 12 C 137/96-149 (ktorým súd prvého stupňa opravil záhlavie uznesenia z 29. septembra 2004 č.k. V 2 – 12 C 137/96-129). Odmietnutie odvolania odôvodnil poukazom na § 218 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Bratislave napadla dovolaním M, ktorá ale zomrela 23. októbra 2006. Ako dedičia vstúpili do práv tejto poručiťky žalovaní 1/a až 1/c.

Žalobkyne 1/ až 3/ a žalovaná 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím

zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal na zreteľ aj ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Dovoláním napadnuté uznesenie bolo účastníkom konania doručované poštou. Ako vyplýva z doručeníek pripojených k č.l. 159, žalobkyne 1/ až 3/ (ich vtedajší právny zástupca) prevzali toto rozhodnutie 7. februára 2006, v ten istý deň bolo doručené tiež žalovanej 2/. Vtedajší právny zástupca M, ktorým bol JUDr. J, prevzal uznesenie 9. februára 2006; doručenie tomuto zástupcovi malo za následok doručenie uznesenia ním zastupovanej účastníčke.

Doručené uznesenie, ktoré už nemožno napadnúť odvoláním, je právoplatné (vid' § 159 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 9. februára 2006. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.). Koniec tejto lehoty pripadol na 9. marca 2006 (štvrtok, ktorý bol riadny pracovný deň).

Dovolanie, ako to vyplýva z pečiatky vyznačenej súdom prvého stupňa pri osobnom podaní tohto opravného prostriedku, bolo podané 10. marca 2006. Tento deň už ale v prejednávanej veci spadá do časového obdobia po uplynutí lehoty na podanie dovolania. Dovolanie je preto podané oneskorene.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

V dovolacom konaní úspešným žalobkyniam 1/ až 3/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovaným 1/a až 1/c, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd (procesne) úspešným žalobkyniam nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: